

REGÉLO.

Pesten vasárnap augustus 4^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

G i s e l l a.

Eredeti novella.

JÁMBOR GÉZÁTÓL.

A' 14-ik század számtalan belvillongásoknak tanúja volt. Ekkor kerekedett-fel sok erőszak által az úgy nevezett Mátyusföld is, a' sok komor történeteknek szülőhelye, mellynek határain egy ideig honfivér-bélyegezte haragos-veres pipacsokat rengetett az átkok szele, jeléül a' hatalmas birtokos zsarnokságának, kinek marcsona kezei alatt véres kenyeret falt a' szegény jobbágy; a' háborgatott haza pedig mint érzékeny anya jajdult-fel elkorcsosult gyermeke fajtalanosságán. De Csák Máténak, Szaboles ádáz unokájának, keble duzzadó örvény, benne pedig a' szív — halálos szírt vala. A' nép fájdalmai keményebbé, a' romai átok pedig irtózatossabbá tévé őt. Határtalan kénye bitorlá a' királyi jogokat; a' lakosokat szigorú adóval zsarolta; tetszése szerint pénzt veretett; udvari méltóságokat osztogatott, 's magát független fejdelemnek tartván, mint haza szörnyetege ádázkodott embertársain.

Máté ellensége volt Robert Károly magyar királynak. E' két férfiú csak lényegileg, t. i. szellemre és anyagra nézve hasonlított egymáshoz; mert mindegyik ember volt: de lelkek működései ellenpontiak valának, 's ebben annyira különböztek egymástól, mint világosság a' sötétségtől; mire nézve nagyon különbözőleg is hatottak a' közjóra.

Máté mint nehéz felleg borongott; Robert, mint jótékony nap ragyogott a' magyar égen. Még is e' nagy különség daczára mindegyiknek elég számmal voltak pártolói, védelmezői. — Máté hivei közt nem utolsó helyet foglalt az öreg Dorgó: Károlyéi közt pedig Beüdy Géza.

Egy júniusi délután vadászat közben magányosan belygott Máté a' trencsényi hegyek közt. Fellengő vágyai a' magyar korona körül szédelegtek; gondolatai sötétek valának, mint csillagtalan éj palástja; tervező feje zordon melljére csuklott-le, mintha egy ország nebézkedné reá; szemei égtek, miut bűn a' lélekismeret alatt,

's helyökből rémesen feszültek-ki valamelly különös tárgy felé; lábai ingadoztak, mint zivatar-érte nád; gyilkos eltökélés-remegtette kezeit öntudat nélkül huzogatta a' feszített íj-idegen; midőn körülötte a' vadon fenyői megzördültek, 's a' galyaknak egy hatalmas királyi sas szárnyai alatt történt ropogása emelé-ki mély gondolataiból. — A' büszke állat egy ideig méltóságosan lebegett Máté fölött, mint egy nehézkes felleg a' bőgő viharnak ködszárnyain. De Máténak kezéből élszállott a' halálos nyíl, 's lába előtt hevert a' királyi sas. — Erre ő megrázkódott, mint földindulás, és — Robert Károly jutott eszébe!

Lábával forgatá egy kis ideig az elterpeszkedett madarat, azután Czekét — kedvenczeinek egyikét — kiáltotta, ki nem sokára megjelent, 's Máté így szóllott hozzá:

„Ötödnapra innentul Hernád partján harczzjátéki mulatságot szándékozom tartatni, melly alkalommal Dorgóval némi dolgaimról akarok értekezni. Ő derék, tapasztalt öreg; tanácsát nem szoktam megvetni, tudván, hogy pártomhoz híven ragaszkodik. Végy példát róla, és Gisellának tieddé kell lenni; mi hogy könnyebben megtörténjék, Dorgót félvármegyével biztatom. Holnap korán mégysz hozzá, akaratomat hirül viendő. Most jelt a' haza menetelre!

„Hatalmas uram! — Gisella! Beüdy! Ég és pokol!“ rebegé Czeke; 's azonnal elriadott a' csódtító kürt szava; a' vadászok robogva gyűltek öszve, 's több untató vadászati regék közt tértek haza.

II.

Abaujban Hernádhoz egy órányi távulságra, hol most Kér fekszik, hajdan egy szép várkastély büszkélkedett; alatta a' mulandóságról üdvös leczkéket osztogató Szerencs patak buborékszött-el az össze-össze ütközve sipoló kavicsok fölött, minekutána a' várkastély tövében elterült új édenkertecske nyírsövényét meglocsolta. E' kised kertecske különféle szép virágokkal diszkedett, mellyek között mint hajnal tündérkedett egy deli hajadon, kinek remek valóján néha-néha végig huzódtak egy makranczos ősz férfiúnak éles szemei, mellyekben néha a' vadság tüze villámlott el, néha pedig örömláng kicsalta-könyecseppel reszkettek, mint Szerencs-patakon a' hold csillámai. Ezen öregnek neve Dorgó, a' deli hajadon pedig Gisella, ennek leánya volt.

Dorgó tehetős magyar nemes vala. Szabadságát vérével látszott szerezni, mert azzal védte is. Testalkatára hasonló lehetett valaha Arpád kürtöshöz, vagy ahhoz, kinek nagy bárdja alatt csikorgva inogtak a' bizanti kapuk. — Szelleni tulajdonaira hasonlított Dorgó az aczél szablyához, melly a' nemes kézben dicsően villog, a'

nemtelenben pedig homályt bocsát magáról. — Jóságát nagyobb részint Mátétól kapta, azért hazája boldogságát feledve részére állott. 'S ez azon középsark, mellyen történetünk forog, 's mellyért Dorgó egyetlen leányának, a' szép és derék Gisellának, gyakorta kellemetlen körülményekkel kellett küzdenie szende napjaiban.

Gisellát a' kéréshetetlen sors korán elszakasztá az anyai meleg kebelétől, mellyből a' tiszta, gyengéd női érzelmek, ártatlan élnétség, szóval a' nőnemi természeti sajátságok átszivárognak az érzésre és rendeltetéséhez már-már fejledező lénybe, hogy a' testileg nő szellemileg is azzá idomuljon. Öt éves volt Gisella, midőn a' jó anya meghalt; 's a' jó anyának ezen egy élő képét a' harczos apa férfias elvei szerint kezdé nevelni, de erényesen is.

Azonban az iránt, kit egyszer a' nagyszerű, az állhatatos természet nemének dicsőségére csudául felmutat az ítélő világnak, a' változtatni tudó körülmények némi hatással bírnak ugyan, de a' nemes eredetiség, melylyel azt a' mindenhatóság kijegyzé, változhatlan marad. Így Gisella, bár atyja akaratja szerint nemcsak női, hanem férfiúi munkák gyakorlatában is, u. m. lovaglásban, vadászatban, fegyverforgatásban növekedvén, komoly tárgyak szenvedélyes barátnéja lett, 's eléggé megkeményíté gyengéd érzékeit: még is olykor, mint látandjuk, mint maga a' vigasztalás, olykor pedig mint maga a' fájdalom, jelenik-meg.

Szép volt Gisella és nyájas, mintha azon bűvös csókból támadott volna, melly az összebarátkozó erény és szépség szellemajkán csattanik-el; tökélyes idomú testalkata a' mindenhatóság kezét magasztalá; magas homlokán a' benső tökély és méltóságnak áttört sugarai fénylének; égszemei dicsőülten ragyogtak a' sötét szemöldök éje alatt, mint erény az enyészet árnyékában; hosszú hajának naparanyozta szálai csillogva töredezték-meg a' szeplőtelen vállak tejhullámain, mint teli-hold ezüst sugarai a' völgy tiszta patakán; egyszerűen csinos öltönye, melly alatt lángszínű tafota sustorgott, fehér volt, mint az ártatlanság, mellyet egy nagy arany kapocscsal diszelgő reményzöld szalag övezett sugár-derekához; 's most, midőn őt a' vártövi kertben először megpillantjuk, a' hókebel fölött irigykedő selyemfodrok közt egy szintelen virág hervadozott, mellyet az alatta forró első szerelem heve szárítgatott. — Könnyű és nyomtalan léptekkel ögyelgett Gisella virágai között a' föld bársonyán, mint az angyal, melly csak egy pillanatig késik a' földön; midőn a' fenn említett atya őt megszólítja.

,Gisellám! én közelebb vagyok a' sirhoz, mint az élethez. Az idő leszalad, mint a' bércei patak. A' szerencse változó, mint a' szín. Nem tudjuk, mit ad éldeletül a' holnap nap. Ölelnünk kell a'

szerencsét, melyet a' jelenlét vet karjaink közé. Czekét férjül kell fogadnod. Ő szeret téged kimondhatlanul. Ő kész neked az ég mi: riad csillagait ékességül megvásárlani; leszáll a' tengerek mélyébe, hogy számodra igaz gyöngyök után búvárkodjék; és te! midőnatyád is akarja férjednek, megveded. Nem, tovább nem halasztjuk! elküldök érte, és te megígéred neki kezedet? "

„Igen — szóll közbe Gisella — kezemet neki ígérem; de — e' szív, míg dobog, Gézámé marad! "

„Felejtsd-el őt — folytatá az öreg. — Ő csak addig boldog, míg pártfogójának ingatag trónja Máté szavára össze nem roskad; azután koldus lesz: Czekének pedig, kinek hatalmas és őt szerető ura van, és apádnak barátja, társaságában kíváncsian folyandnak napjaid, mint az arany rege. Engedj szavamnak: felejtsd a' multakat, gondoskodj a' jövődőről."

Igy beszélt, így ostromolta Gisellát a' kemény szívű apa, míg a' szende leány néma ajakkal állott egy virágbokor előtt, mellynek szűz keblét tüskék védelmezik; tekintete egy kinyílt rózsán akadt-fel; egyik keze reszketeg futosott a' rövid öltöny-ujjnak csipkézetén; körülötte a' szemérem- hűség - és fájdalom-virágokon sohajtásokká fagyott érzelmek lebegtek, mellyek szorult melljéből, mint nap-felszította párak emelkedtek-ki, és a' legtisztább ég daczára is a' feléje hajlongó ág virágára csepegni kezdett; mit midőn, zavartából feleszmélván, Gisella észre vett, felpillantott a' felhőtlen égre, és — elpirult! — Könyeket hullatott ő, mellyek a' fájdalmat szokják enyhíteni, mint ég harmatai hévlankasztotta növényt; végre egy engesztelő tekintettel fordult a' szigorú apához alázatosan, mint az imádság.

„Igazságtalan vagy atyám irántam és az iránt, kinek nemes tette és érdeme életemhez teljes jogot ada. Azon életet akarod-e elidegeníteni Gézától, melyet nekem egy évvel előbb csak kölcsön adott? — Czeke a' tenger mélyébe is leszállna számomra hozandó ékességekért? O mik ezek egy becses élethez alkalmazva! ? Ezekben csak a' szin csudáltatik, imádtatik, melyet egy körömnnyi szeny elhomályosít. — Géza nem töredékeny, foszlány ékességért, hanem egy életért, leányod életéért szállott-le, nem a' tenger mélyébe, hanem az enyészet végetlen ürébe. — Kell gondolkodni a' jövődőről; de nem kell feledkezni a' multakról. Nincs fertelmesebb a' hálátlan szívnél. — Nem, e' mocsok nem fogja bélyegezni szívemet, melly, bocsáss - meg atyám! a' ravasz Czekét utálni, a' nemes keblű Gézát pedig örökké szeretni fogja! "

Igy szóllott Gisella és iramni akart a' kertből, midőn hirtelen felnyílt előtte az ajtó, és ő elfeledkezett a' távozásról; az öreg

Dorgó pedig az elégedetlenség-szötte ránczokat lesimitván homlokáról, szinlett barátsággal üdvözlé Beüdy Gézát, mert ő nyitá-fel az ajtót. Gisella arcán az édes meglepetés pirja ömlött-el. Sok mondani való áradott-fel szívéből; de az öröm, melly a' fájdalom keserűje után üdvösen ihleté valóját, bezárta ajkát, — 's csak pillantásai beszéltek. Értette azokat Géza, 's némán válaszolt reájok.

Az öreg, szokása szerint, hosszas beszédbe ereszkedett Gézával, 's midőn ők talán az ország dolgairól elmélkedének, egy nő suhant-be nagy zavarodással a' kertajtón, és Gisellának fülébe sugott, ki elhalványult mint a' liliom, mellyet zavarttában eltiprott, 's a' nővel együtt, ki házi barátnéja volt, eltávozott. — Azok pedig folytaták beszédöket.

(Folyt. következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

Szobránczi hangok.

„Ide, ide javulás, élet után sovárgók! Itt buzog-fel az élet forrása! Itt a' kór ész evétlenül, enyelgés közben vesz töletek bucsút. — Itt a' szegény (értsd egészségben) meggazdagszik, a' rút megszépül, az öreg megfiatalodik; szóval, e' hely valóságos Dulcamara kocsija.“ — „Hova? merre?“ — „Csak lassan! lassan! Mindenek előtt is tehát kegyes olvasó, ha hozzánk a' hegy-völgyes Ungba jöni kegyeskedel, elvezetünk annak egyik eddig kevésbbé ismeretes, a' természet által pedig arra rendelt helyére, hogy Europa szerte híres legyen. E' hely a' szobránczi fürdő, melly Ungvártól csak két mértföldnyire fekszik; mellyhez ha nem éppen nem legkényelmesebb uton is, de a' Hatvan 's Bag közöttinél bizonyynyal kocsigördítőben juthatsz. Szükség pedig mindenek előtt tudnod, miképp' Szobráncz még nem olly kihíresztelt, mint honunk egyéb fürdőhelyei! holott gyógy-hatására nézve majd mindannyiját túlhaladja. De csak sorban menjünk. Tud-meg tehát előszer is, hogy vizét eleinte csudás, többször. ivás után pedig rendes és igen kellemes izünek találandod, mellyet napról napra inkább megkedvelsz, melly után annál inkább sovárgasz, minél jobban érzed gyógyhatását. És lásd, e' vizet itatra és fürdésre használva több, rögzött belkórtól szabadulsz, sarával pedig régi 's újabb sebeid gyógyulnak sikeresen. Ne gondold pedig, hogy ide valamelly kietlen, arabiai pusztába jössz. Azt se hidd, hogy egy magányosan vagy egy két alélt betegnek társaságában, valamelly fa putriban fogsz lakni. Ernyős sétányok, életnek örülő társaság 's diszes, kényelmes lakok várnak itt reád, az az, ha jó eleve szállásról gondolkozol: mert lásd, ne hány év óta olly számosan gyűl ide a' javulást és mulatságot kereső, hogy noha 100 vendégszoba van, még is csak a' főbb rangúak — ugy-e e' körülmény nem tetszik? nekünk sem; de e' részben itt még e' rossz szokás uralkodik, melly azonban, reméljük, ma holnap füstbe fog oszlani — és azok is csak ugy kapnak szobát, ha jó eleve rendelkeznek. De e' fő rangúaktól ne félj; nem feszes, visszavonuló, barátságtalan, téged büszkén lenéző nép ez; nem, társalgó, finom, mivel 's barátságos, mint a' nap. — Éhed enyhíté.ére a' gyors szolgálatú vendéglő kínálkozik; 's ha tán előítéletek rabja

volnál, mit hinni éppen nem akarunk, azt is előre megsugjuk, hogy az Israelitáktól, kik szintén számosan gyűlnek ide, külön fogsz lakni, 's tölel különözve fürdeni. Ha billárdos vagy, a' kávéházban e' kedvednek is eleget tehetsz; — ha a' tánczot kedveled, az igen csinos teremben a' vásár- 's egyéb napokon is tartatni szokott tánczvigalmakban kedvedre leljthetsz. Mint-hogy pedig fürdőre jöttél, azt is szükség tudnod, miképp', bár számos fürdőszoba van, 's a' mesterembereket buzditó gróf T ö r ö k, fürdő-tulajdonos által azok most is egyre épittetnek; sokszor még is csak harmad napon kerül rád a' sor. Apropos! hogy el ne felejtünk, mit előbb kell vala már említeni; a' fürdés és víz-ital rendét. Tehát inni reggel kezdesz; esti 8 óráig fürdhetel. Miután ezeket mind tudod, jer a' sétatérre! sokat fogsz itt találni, miket e' félre eső helyen feltalálhatni, tudjuk, hogy nem reménytel. Mindenek előtt ha tán kérdenéd, hova valók azon barna hangászok, kik a' mazurt, keringőt 's cotillonokat olly helyesen játszák, 's kiktől mindent, csak magyar nótát nem hallasz, és mi oka ez utóbbi körülménynek? — azt feleljük: a' barna hangászok ungváriak; magyart pedig azért nem játszanak, mert — itt nem kellő, mert — magyar országon már nem divat a' magyar nóta. De hagyjuk ezeket; jer tovább. Lát'd, ha kedved van szerencsét kísérteni: amaz asztalokon álló ezüst, arany, üveg, porcellan, ékszerek 's tajtpipák mellett álló papir lapokra följegyzed nevedet, 's ha a' kivont szám mellett neved áll, a' tárgy, mellyért péuzed' kockáztatád, tied. Ama sátorokban pedig posztó 's egyéb divatszerű kelméket vásárolhatsz, ha kedved van t. i. kétszer olly drágán fizetni, mint a' közel Ungváron kell. Miután ezeket mind láttad, tekintsd-meg a' szintén sétatérül szolgáló közel-nyirest és tölgyest is, mellyeknek árnyai alatt számtalan irányban visz-el a' sok szerto kigyózdó ósvény. — És most, minden látni valót meg mutatván, végre oda vezetünk, hova másutt tán legelsőbbben vezetendettünk: a' magyar vándor színészek előadására. Ne várj itt ugyan tökélyest, mert ollyat Pesten sem találsz; de pártolni azért még se mulasd-el, mert ez intézet csak pártolás által tenyészhetik. Most pedig vedd hálánkat kegyes olvasó, hogy olly türelemmel követtél kissé hosszas utunkon, 's Isten veled.

Ung megyei több honfi.

Füredi szerencsétlenség. Az öröm kehely ritkán izlelhető örömnélkül, 's ezért azt mindig csak óvakozva kell kiüríteni. Mennyire szükséges pedig az óvakozás minden dologban, bizonyítja következő gyász-eset. Füreden jul. 26-án, az az Anna-nap estvéjén, néhány tisztelkedni kívánó vendég, egy asztalos társaságában sajkán a' Balatonra ereszkedett, onnan rakétákat légberepítendők. Egy pár rakéta már elszállt: ekkor egy szikra a' tüzművel megtöltött ládába csapott, melly fellobbanván iszonyú ropogás, pattogással a' ládát szét 's a' hajóban levőket a' Balatonba veté. Az asztalos, mint uszni nem tudó, különben is félig összeégve, a' habok közt lelé sirját, honnan csak harmad nap mulva fogatott-ki. A' többiek és némelly segédre sietők is (némellyiknek husa csontig leégvén) tetemesen megsebesültek. A' szerencsétlen asztalos nejének a' t. fürdő vendégek 2.000 forintot adtak össze. — Szintén füredi hírek szerint ott egy körszint (arena) szándékoznak jövő nyáron építeni. Az épület költségei aláírás útján már begyűltek.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Északi-fények zaja. Többször hallottuk ugyan említeni, hogy az északi-fények feltűnése bizonyos zajjal jár: azonban e' tárgyat eddigelé

még egy természettudós sem tartá figyelemre méltónak; mert az e' beszédet megerősítő bizonyítványok vajmi kevesek. Jünger son erőművész, ki mult évi őszelő végén egy északi-fényt látott, melyről Parrot professornak egy levélben körülményesen ír, az északi-fény zajáról is említést tesz. — „E' tompa zaj — mond a' többi között — mindannyiszor megújult, valahányszor új oszlop nyult-fel, 's ha egyszerre több oszlop keletkezett, a' zaj észrevehetőleg erősebb volt.“

Tengeri varangyék (Meerkröte). A' bayonnei révben néhány hét előtt olly állatot fogtak, minőt látni ritkaság. Teste 4, farka 1 láb hosszú; hasa alatt rövid két lába, 's oldalain nagy, vastag két uszószárnnya van. Szőrnyű szája, mint a' czápáké, több sor fogakkal van rakva. Különös sajátságai közé tartozik ez állatnak azon kétszères madzag (ligne), melylyel a' táplálataul szolgáló halakat magához huzza. (Sentinelle des Pyrenées).

Narval-szarv. Havreban, egyik czetvadászó hajónak javíthatása alkalmával, tavasz hó utósó napjaiban, egy darab narval-szarvat találtak, mely a' hajó oldalába volt furódva, 's eltörése által a' hajóban támadt léket is beszegzé.

Mély fájdalom különös hatása. Commerceyban e' szójárás „megöszülök búmban“ ha bár nem betű-értelmében is, de némi változásban még is teljesült. Bizonyos tehetős embernek 24 évi magtalanság után neje egy fiát szült, 's a' vég nélkül boldog apa e' szerencsés körülményt barátai körében vig lakomázással ülé-meg. Az új polgárnak szerencsés jövőjeért éppen poharat vala üritendő a' boldog atya, midőn hirül hozák neki, hogy a' gyermek haldoklik. Halványan, lelkendezve rohan a' bölcsőhez — 's im! a' ki-méletlen sors már gyermektelenné tette. E' váratlan csapás olly irtózatosan hatott érzékeire, hogy haja szürkülni és kihullani kezdett, 's mielőtt két óra elmúlt volna, az apa tökéletes kopasz volt.

Gabona-fa. — A' „Newyork-Amerikan“ szerint történetesen egy chinai gabonafajra találtak, mellynek tenyésztése igen hasznos leend. Bizonyos newyorki kereskedő t. i. egy theás ládában néhány szem ismeretlen gabonát talált. A' magokat kíváncsiságból elveté és veteménye bőven jövedelmezett. A' növény négy öt ágban terjed-szét, mint a' fa, és 8—10 lábnyi magasra nő. A' 14 ujjnyi hosszú kalászkok 650—660 szem magot teremnek. Egy illy fácskának termése minden szárazság mellett is 2.120 szemre ment.

KÜLÖNFÉLE.

Valami az utánzásra. Lapjaink utánzásra méltónak találják azon szokást, melly francia ország némely városaiban divatozik; 's az — következő. — Minden férjfiú, midőn tánczterembe lép, egy csinált virágot kap. Ha most valamelly dámát tánczra kíván kérni, átnyújtja neki virágát, mellyet az, mindaddig öve mellé dugva hordoz, míg a' megigért táncznak vége nincs; ezután visszaadja, 's a' tánczos azt ismét másnak nyujthatja. E' szokás által megkiméltetnek az uracsok ama kellemetlenségtől, melly a' már tánczra ígérkezett dámának kosarából háramlik rájuk: minthogy minden, tánczra lefoglalt dáma virágot hordoz öve mellett.

A' gözkocsi is csigajárás. — Egy nem rég megjelent regényben ez áll: „Gözkocsin — egy órára 8 mértföldet számítva, 's hozzá vetve, hogy utközben a' kocsinak semmi baja nem történik — tőlünk a' holdba 260 nap

és 10 óra alatt juthatunk-el. Csekély idő! A' földről a' napba 142 év, 258 nap és 8 óra alatt. A' Jupiterig juthatásra 92-szer 80 évet kell megélnünk. Valóban, szép életkor! A' legközelebbi álló csillag 4 billio mértföldre van tőlünk; a' világosság, melly a' naptól 8 percz alatt ér földre, hasonló sebességmellett 3 év alatt juthatna az álló csillagtól hozzánk. Ha az álló csillaglakóinak eszközbe jutna gőzkocsin földünkre szállni, egy óra alatt 8 mértföldet haladva, 300 év alatt jutnának-le. Félő, hogy e' hosszú utra nem láthatnák-el magukat elegendő szén, víz és eleséggel. Még a' gőz is lassú! gyorsabb haladásra világosság vagy gondolatot kell előfogatul használni.

Czigaro-verseny. — Sok olvasónénk előtt ujság lehet még a' czigaro-verseny. — A' lovag égő czigarót tartva szájában elindul; futás között folyvást szívja azt, 's még égő czigaróval érkezik vissza. Sok függ tehát a' czigaro jóságától, de még több a' dohányos ügyességétől. Ha nem eléggé gyorsan lovagol, elveszti a' fogadást; ha sebesen lovagol, a' levegő vagy kifúhatja szájából a' czigarót, vagy sietteti égését úgy, hogy az még célhozérés előtt elhamvad. A' czigaro-versenyek Jamaicában divatosak, 's 10 másodpercz alatt szokás szerint két mtföldet kell lovagolni. Fontolóra vevén az égljat 's más körülményeket, megvallja mindenki, hogy illy verseny csakugyan izzasztó.

LIGETFI ANDOR.

Csererejtvény.

- | | | |
|-----|-------|--------------------------------------|
| 10. | 5. | Igy hangzik szived érzete |
| | | Ha egészem nincs veled, |
| 4. | 8. | 1. Teljesül kebled reménye, |
| | | Illyen levén szerelmed. |
| 7. | 5. | 4. Ékezve példáját kövesd |
| | | Élted munkás delében |
| | 8. | 1. Vele magad' meg ne löved, |
| | | Ha van Amor kezében. |
| 9. | 5. | 7. Nincs — ha szép — ki ne imádná |
| | | Az egész nagy világban |
| | | Bár ezt egy se válaszolná! |
| | | Ugy élnénk boldogságban. |
| 10. | 3. | 7. 10. Szeretsz, anyád is szerete — |
| 6. | 5. | 4. 5. 3. Hangszerem Jászoké lett. |
| 1. | 2. | 3. 6. 10. 7. Előlem — végem ékezve — |
| | | Semmi ki nem térhetett. |
| 1 | ————— | 10. Egészem báj-teremtény: |
| | | Ha csupa ész, szív, 's erény. |

F — y A — s T ról.

Előbbi rejtvény: MILLIO.

Figyelmeztetés. — *E' lapok szerkezői hivatala jelenleg 86. szám alatti Dencs-ház 1-ső emeletébe vitétt által, ugyanazon házba, hol három év előtt volt, a' halpiacz mellett, Duna partján.*

Szerkezi Mátray Gábor, halpiacson, Dencs ház, 86-dik sz. a.

Nyomatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.